

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **D. T.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6.3.2012, o změně rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2011, **o invalidním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6.3.2012 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení změnila své rozhodnutí ze dne 13.10.2011 tak, že se žalobkyni podle ust. § 56 odst. 1, písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů odnímá invalidní důchod od 22.3.2012. Žalovaná v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedla, že rozhodnutím ze dne 13.10.2011 zamítla žalobkyni žádost o změnu výše invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) citovaného zákona, neboť žalobkyně je dle posudku OSSZ v Karviné ze dne 26.9.2011 nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když podle tohoto posudku poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 35%.

V rámci řízení o námitkách podaných žalobkyní do shora uvedeného rozhodnutí byl vypracován posudek o invaliditě ze dne 14.2.2012, podle kterého žalobkyně není invalidní. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je postižení uvedené v kapitole VIII, oddílu E, položce 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Podle této položky byla stanovena procentní míra poklesu pracovní schopnosti 20%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že není s ohledem na zdravotní potíže schopna pracovat na plný pracovní úvazek. Má za to, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu, a že má nárok na přiznání invalidity prvního stupně.

Žalovaná navrhovala, po provedeném dokazování, zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 6.3.2012 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Karviné, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 3.8.2012 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla od 8.11.2002 posouzena jako plně invalidní a plný invalidní důchod pobírala do 22.6.2005, kdy po provedené kontrolní lékařské prohlídce byla posouzena od 27.4.2005 jako částečně invalidní, avšak nikoliv jako plně invalidní. V roce 2008 byla uznána nadále jen částečně invalidní, stejně tak v roce 2009, ve kterém opětovně požádala o plný invalidní důchod. Od 1.1.2010 náležel žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Dne 13.7.2011 žalobkyně podala žádost o změnu výše invalidního důchodu. Na základě této žádosti byl její zdravotní stav opětovně posouzen lékařem OSSZ v Karviné dne 26.9.2011 s tím, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí podle kapitoly XIII, oddíl E, položky 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. 35%, a že se tedy jedná o invaliditu prvního stupně. Žalovaná rozhodnutím ze dne 13.10.2011 žádost o změnu výše invalidního důchodu žalobkyni zamítla s tím, že jí náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala dne 23.11.2010 námitky a dne 14.2.2012 byla posouzena lékařem ČSSZ se závěrem, že není invalidní neboť míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. b). Napadeným rozhodnutím bylo posléze rozhodnutí žalované ze dne 13.10.2011 změněno tak, že se žalobkyni od 22.3.2012 invalidní důchod odnímá.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. J. K., ze zdravotní dokumentace doložené žalobkyní, včetně úplně spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně chronický bolestivý syndrom bederní páteře s intermitentními projevy kořenového dráždění S1 vlevo, v terénu primárně úzkého páteřního kanálu a sekundárních degenerativních změn v segmentech L4/5 a L5/S1. Tento stav posudková komise podřadila pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a dodala, že nejsou splněna klinická kritéria pro hodnocení dle položky 1 písm. c)-d). Co se týče posouzení lékařem lékařské posudkové služby pro OSSZ v Karviné ze dne 26.9.2011, toto považuje PK MPSV ČR za posudkově nadhodnocené. Míru poklesu pracovní schopnosti podle uvedené položky stanovila 20% a uzavřela, že nepovažuje žalobkyni za invalidní v žádném stupni. Co se týče chronického bolestivého syndromu bederní páteře, pak dle provedených vyšetření a klinického nálezu lze postižení hodnotit jen jako lehkou poruchu. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronická jaterní leze, toxometabolické příčiny, t.č. s normální jaterní funkcí, v případě neuropathie došlo v průběhu let 2003 až 2011 k normalizaci elektrofyzilogických poměrů i klinického nálezu. Oproti době zjištěné invalidity a její změně na částečnou invaliditu došlo u těchto onemocnění k podstatnému zlepšení zdravotního stavu a uvedená onemocnění již dále nesnižují pracovní potenciál žalobkyně.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 6.3.2012 již nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je

dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobkyně a řádně také odůvodnila své odlišné hodnotící stanovisko, co se týče míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně od lékaře OSSZ v Karviné dne 26.9.2011 tak, že jeho posudkový závěr je nahodnocen. Žalobkyně při ústním jednání krajského soudu předložila neurologické nálezy, které se týkají jejího dominantního zdravotního postižení výše uvedeného, které však nemohou posudkový závěr nijak ovlivnit. Jak ostatně vyplývá z protokolu o jednání PK MPSV ČR, při tomto jednání žalobkyně neurologické nálezy z února až března 2012 předložila a posudková komise byla tedy s nimi obeznámena. Ostatní nálezy jsou dat pozdějších po datu vydání napadeného rozhodnutí 6.3.2012, avšak jejich obsah navíc nesvědčí o jiném zdravotním stavu než toho, který zde byl dán k tomuto datu.

Jelikož žalobkyně k datu 6.3.2012 neplnila zákonné podmínky invalidity podle ust. § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a domáhala se zrušení napadeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 13.10.2011 tak, že invalidní důchod žalobkyni odňala, krajskému soudu nezbylo než žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 6. září 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček